

DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Mariana Pitic

Luiza Gafton, Galina Stratulat

examinând recursurile declarate de reprezentantul lui Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și Beleacov Elena, avocatul Iosip Andrei și de lichidatorul societății pe acțiuni „Liga-2”, întreprinderea individuală „Mazur Anna”, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de administratorul insolvenței societății pe acțiuni „Liga-2” în proces de insolvență, întreprinderea individuală „Mazur Anna” împotriva societății comerciale „Nota Group Trust Reg.”, societății pe acțiuni „SLI” cu privire la recunoașterea nulității acordului de darea în plată din 21 ianuarie 2010 și declararea nulității procesului-verbal al adunării generale extraordinare a acționarilor societății pe acțiuni „Liga-2” din 21 ianuarie 2010,

c o n s t a t ă

La 31 iulie 2015, administratorul insolvenței SA „Liga-2” în proces de insolvență ÎI „Mazur Anna” a depus în instanța de insolvență cerere de chemare în judecată împotriva SC „Nota Group Trust Reg.” cu privire la recunoașterea nulității acordului de dare în plată din 21 ianuarie 2010 și declararea nulității hotărârilor reflectate în procesul-verbal al adunării generale extraordinare a SA „Liga-2” din 21 ianuarie 2010.

În motivarea cererii a invocat că procesul-verbal și hotărârea contestată sunt ilegale, deoarece a fost încălcată procedura de convocare și de desfășurare a adunării generale extraordinare a SA „Liga-2” din 21 ianuarie 2010 prevăzută de art. art. 52, 55-56 din Legea cu privire la societățile pe acțiuni.

Declară că și ordinea de zi nu corespunde hotărârilor adoptate în baza procesului-verbal din 21 ianuarie 2010, și anume în aceasta a fost formulată doar o singură întrebare referitor la încheierea acordului între SA „Liga-2” și SC „Nota Group Trust Reg.”, însă de fapt au fost adoptate 3 hotărâri, prin care: s-a aprobat prețul inițial al pachetului de acțiuni al SA „SLI”, pe care SA „Liga-2” îl deținea cu drept de proprietate în mărime de 152865 de acțiuni, ceea ce constituie 60,419%; s-a stabilit termen până la 15 februarie 2010 pentru încheierea Acordului de transmitere în proprietate SC „Nota Group Trust Reg.” a 152865 de acțiuni ordinare nominative în

capitalul social al SA "SLI", precum și, s-a convenit în privința semnării Acordului de transmitere în proprietate SC "Nota Group Trust Reg." a 152865 de acțiuni ordinare nominative în capitalul social al SA "SLI", cu atât mai mult că, pe parcursul desfășurării adunării creditorilor conform procesului-verbal, ordinea de zi nu a fost modificată.

Afirmă că din conținutul procesului-verbal al adunării extraordinare al acționarilor SA "Liga-2" din 21 ianuarie 2010 rezultă că nu a fost împuternicită nici o persoană pentru semnarea unui act juridic din numele SA "Liga-2", în special Acordului privind darea în plată din 21 ianuarie 2010, din care motive acesta este lovit de nulitate.

Menționează că Acordul privind darea în plată din 21 ianuarie 2010, cât și decizia adoptată pentru perfectarea tranzacției date sunt lovite de nulitate absolută, dat fiind faptul că decizia Adunării generale extraordinare a acționarilor SA "Liga-2" din 21 ianuarie 2010, prin care SA "Liga-2" până la 15 februarie 2010 și-a asumat obligația de a transmite în proprietate SC "Nota Group Trust Reg." a 152865 de acțiuni ordinare nominative în capitalul social al SA "SLI", a fost adoptată cu încălcarea art. art. 76, 83, 85 și 86 din Legea cu privire la societățile pe acțiuni, care prevăd modalitatea adoptării deciziilor adunării generale la încheierea de către societate a tranzacțiilor de proporție și cu conflict de interese, nefiind determinată și valoarea de piață a pachetului de acțiuni al SA "SLI".

Susține că Acordul privind darea în plată din 21 ianuarie 2010 și procesul-verbal al adunării generale extraordinare a SA "Liga-2" sunt falsificate, fapt ce se confirmă prin declarațiile directorului Beliacov Serghei, care a declarat că nu a semnat actele respective.

Acordul privind darea în plată din 21 ianuarie 2010 a fost încheiat fără motivație economico-financiară, fiind dispusă vânzarea activelor societății la preț derizoriu și fără a antrena o companie de evaluare specializată.

Argumentează că valorile mobiliare au fost procurate de către SA "Liga-2" în cadrul procesului de privatizare la Bursa de Valori din Moldova la prețul total de 10264350 de lei, ca mai apoi devenind acționat majoritar al SA "SLI" a investit în dezvoltarea întreprinderii date, mai mult de 22000000 de lei. În prezent valoarea activelor SA "SLI" constituie mai mult de 48000000 de lei.

Astfel, consideră aberant transmiterea acțiunilor nominalizate către SC "Nota Group Trust Reg." la preț de 10264350 de lei.

Menționează că, la momentul adoptării hotărârii adunării acționarilor extraordinare a SA "Liga-2" și la momentul încheierii Acordului privind darea în piață din 21 ianuarie 2010 acțiunile nominative din capitalul social al societății pe acțiuni (valorile mobiliare) nu pot fi înstrăinate, trecute în proprietatea altor persoane decât la Bursa de Valori din Moldova. Operațiunile cu acțiuni, nu pot fi efectuate prin simple înscrisuri.

Invocă faptul că SA "Liga-2" niciodată nu a avut relații comerciale sau necomerciale cu SC "Nota Group Trust Reg.", și, respectiv nu are datorii față de aceasta.

Reiterează că SC "Nota Group Trust Reg.", preluând creanța SA "Liga-2" față de compania "Vienera Investment Limited", ce rezultă din contractul de împrumut nr. 35 XM din 10 septembrie 2007, pretinde la stingerea datoriei prin transmiterea în proprietate acesteia pachetului de acțiuni ce aparține SA "Liga-2", în capitalul social al SA "SLI", însă "Vienera Investment Limited" nu a cedat creanța nominalizată nimănui, ba dimpotrivă, a acționat personal SA "Liga-2" în instanța de judecată în scopul încasării datoriei.

Consideră că adunarea acționarilor extraordinare din 21 ianuarie 2010 de fapt nici nu a avut loc, acționarii nu au fost înștiințați despre petrecerea adunării extraordinare nici prin poștă și nici prin anunțuri în mass-media.

Solicită anularea hotărârilor adunării generale extraordinare a acționarilor SA "Liga-2" din 21 ianuarie 2010 în partea: aprobării prețului inițial al pachetului de acțiuni al SA "SLI", pe care SA "Liga-2" le deținea cu drept de proprietate în mărime de 152865 de acțiuni ordinare nominative, ce constituie 60,419%; acordării termenului până la 15 februarie 2010 pentru încheierea acordului de transmitere în proprietate SC "Nota Group Trust Reg." a 152865 de acțiuni ordinare nominative în capitalul social al SA "SLI"; precum și anularea Acordului de transmitere în proprietate SC "Nota Group Trust Reg." a 152865 de acțiuni ordinare nominative în capitalul social al SA "SLI", cu obligarea registratorului independent SA "Registru" să efectueze înregistrarea întoarcerii pachetului de acțiuni al SA "SLI" pe numele SA "Liga-2" în registrul acționarilor și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016 s-a respins cererea administratorului insolvenței SA „Liga-2”, în proces de insolvență, ÎI „Mazur Anna” împotriva SC „Nota Group Trust Reg.” cu privire la recunoașterea nulității acordului de darea în plată din 21 ianuarie 2010 și declararea nulității procesului-verbal al Adunării generale extraordinare a acționarilor societății pe acțiuni „Liga-2” din 21 ianuarie 2010.

La 20 iulie 2016, lichidatorul SA „Liga-2”, în procedură de faliment, ÎI „Mazur Anna” a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 octombrie 2016 s-a admis recursul declarat de lichidatorul SA "Liga-2" ÎI „Mazur Anna” și s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2017 s-a atras în calitate de copârît SA „SLI” alături de pârîtul SC „Nota Group Trust Reg.” (vol.2, f.d.114).

La 06 februarie 2017, lichidatorul SA „Liga-2”, ÎI „Mazur Anna” a înaintat cerere de concretizare a cerințelor împotriva SC „Nota Group Trust Reg.”, Belitenco Anatolii, Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și SA „Registru”, intervenient accesoriu SA „SLI”, solicitînd anularea hotărârilor adunării generale extraordinare al SA "Liga-2" din 21 ianuarie 2010 în partea: aprobării prețului inițial al pachetului de acțiuni al SA "SLI", pe care SA "Liga-2" le deținea cu drept de proprietate în mărime de 152865 de acțiuni ordinare nominative, ce constituie 60,419%; acordării termenului până la 15 februarie 2010 pentru încheierea acordului de transmitere în proprietate lui SC "Nota Group Trust Reg." a 152865 de acțiuni ordinare nominative în capitalul social al SA "SLI" precum și acordul de transmitere în proprietate lui SC "Nota Group Trust Reg." a 152865 de acțiuni ordinare nominative în capitalul social al SA "SLI". Obligarea registratorului independent SA "Registru" să efectueze înregistrarea întoarcerii pachetului de acțiuni al SA "SLI" pe numele SA "Liga-2" în registrul acționarilor.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de administratorul insolvenței SA „Liga-2”, ÎI „Mazur Anna” împotriva SC „Nota Group Trust Reg.” cu privire la anularea hotărârilor adunării generale extraordinare a SA „Liga-2” din 21 ianuarie 2010 și acordului cu privire la dare în plată din 21 ianuarie 2010.

În susținerea poziției, prima instanță a reținut că hotărârea adunării generale

extraordinare a SA „Liga-2” din 21 ianuarie 2010 putea fi contestată numai de Beleacov S și/sau Belitcenko A și/sau de Belacov A, deoarece numai aceste persoane aveau statut de acționari ai SA „Liga-2” și nu de către SA „Liga-2” în persoana administratorului insolvenței ÎI „Mazur Anna”.

În aceste condiții, prima instanță a constatat că cererea de chemare în judecată a fost înaintată de o persoană care nu este participant la raportul juridic material litigios și căreia nu-i aparține dreptul subiectiv pretins, deoarece pachetul de acțiuni care este obiectul acțiunii, nu a făcut obiectul masei debitoare a SA „Liga-2”, iar transmiterea pachetului de acțiuni în proprietatea SC „Nota Group Trust Reg.” nu a avut loc cu titlu oneros, fiind transmis în contul existenței unei datorii.

Prima instanță a mai constatat că prezența la adunarea generală a tuturor acționarilor SA „Liga-2”, care în cumul dețineau 100% din numărul total de acțiuni a SA „Liga-2” și votarea unanim „pentru” adoptarea hotărârii contestate, este înlăturat orice viciu pretins de administratorul insolvenței ce ține de convocarea și înștiințarea acționarilor despre desfășurarea adunării.

La fel, instanța a mai reținut că votarea unanim „pentru” adoptarea hotărârii cu privire la încheierea acordului de dare în plată, include în mod implicit condiții esențiale subsecvente ca aprobarea prețului pachetului de acțiuni, stabilirea termenului-limită de executare a acestei obligațiuni, semnarea acordului propriu-zis, fiind parte integrantă a întrebării din ordinea de zi care se referă la modalitatea de executare a tranzacției votate la adunarea respectivă.

Totodată, prima instanță a conchis faptul că înregistrarea de către SC „Nota Group Trust Reg.” a dreptului său de proprietate în registrul acționarilor SA „SLI” asupra acțiunilor ordinare nominative, reflectă exercitarea unor acțiuni reale care confirmă faptul că acordul de dare în plată din 21 ianuarie 2010 a fost încheiat cu scopul producerii efectelor urmărite prin acest act juridic.

Prima instanță a reținut că caracterul fraudulos al actelor contestate nu și-au găsit confirmare.

Instanța a reținut că prin actele de dispoziție judecătorești, cu efect al lucrului judecat s-a constatat că SA „Liga-2” are obligații scadente nestinse față de SC „Nota Group Trust Reg.”, iar în contul datoriilor, debitorul SA „Liga-2” cedează creditorului SC „Nota Group Trust Reg.” 152865 de acțiuni ordinare nominative deținute în capitalul social al SA „SLI”, care reprezintă o parte a bunurilor sale.

La 20 februarie 2017 reprezentantul lui Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și Beleacov Elena, avocatul Iosip Andrei a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017 și remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, cererea de chemare în judecată a fost examinată fără respectarea normelor de citare legală, deoarece în ședința de judecată din 06 februarie 2017 au fost concretizate cerințele și indicat în calitate de copârți a recurenților, fără a înștiința ultimii despre examinarea cauzei.

La 31 mai 2017, lichidatorul SA „Liga-2”, ÎI „Mazur Anna” a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017 solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii, menționând că

procesul-verbal și hotărîrea adunării generale din 21 ianuarie 2010 sunt ilegale, deoarece a fost încălcată procedura de convocare și de desfășurare a adunării generale extraordinare a SA „Liga-2” prevăzută la art. 52, art.55-56 din Legea cu privire la societățile pe acțiuni, că ordinea de zi nu corespunde hotărîrilor adoptate în baza procesului-verbal din 21 ianuarie 2010, iar pe parcursul desfășurării adunării creditorilor, conform procesului-verbal, ordinea de zi nu a fost modificată, totodată debitorul nu a avut relații comerciale sau necomerciale cu SC „Nota Group Trust Reg.” și respectiv nu are datoriile față de acesta, fapt ce rezultă din Raportul de constatare tehnico-științific nr.2287 din 14 septembrie 2010.

Consider că instanța de insolabilitate nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale pricinii, ceea ce contravine art. 239 din Codul de procedură civilă și art.6 CEDO.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursurile urmează a fi respinse și menținută hotărîrea instanței de insolabilitate pentru următoarele.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

Cu referire la recursul declarat de lichidatorul SA „Liga-2”, ÎI „Mazur Anna”, instanța de recurs reține că acesta a fost înaintat împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017 (vol.2, f.d.164-166), însă din analiza cererii de recurs se desprinde că calea de atac a fost îndreptată împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017 (vol.2, f.d. 126-131).

Prin urmare, Colegiul va examina recursul declarat de lichidatorul SA „Liga-2”, ÎI „Mazur Anna” împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărîrile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Materialele cauzei atestă că, dispozitivul hotărîrii instanței de insolabilitate a fost pronunțat la 06 februarie 2017 în prezența reprezentantului administratorului insolabilității ÎI „Mazur Anna”, avocatul Lungu Vasile, fapt ce se desprinde din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 06 februarie 2017 (vol.2, f.d. 122-124), iar copia hotărîrii a fost expediată părților prin scrisoarea de însoțire nr. 2c-330-3/12 din 17 februarie 2017 (vol.2, f.d.132), însă cererea de recurs a fost depusă la 31 mai 2017 (vol.2, f.d. 164-166).

Colegiul reține că, cererea de recurs din 21 februarie 2017 depusă de reprezentantul lui Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și Beleacov Elena, avocatul Iosip Andrei împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2017 și hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017, a fost expediată în adresa SA „Liga-2” la 21 martie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire din aceeași dată (vol.2, f.d.144).

La fel, demararea procedurii în recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2017 se constată și din informația publicată la 21 martie 2017 pe pagina

web a Curții Supreme de Justiție.

Din circumstanțele descrise, instanța de recurs constată că, în speță a fost omis termenul legal de declarare a recursului. Or, în condițiile speței, termenul de 15 zile de declarare a recursului a început să curgă de la momentul pronunțării hotărârii instanței de insolvență, recurentul cunoscând soluția pronunțată de instanța de insolvență și intervalul de timp acordat pentru contestarea acesteia, având totodată și dreptul legal de a solicita restabilirea termenului în cazul omiterii întemeiate a acestuia.

Mai mult, prezumția cunoașterii soluției instanței de insolvență și termenului de declarare a recursului i-a devenit opozabilă și lichidatorului SA „Liga-2”, ÎI „Mazur Anna” care urma să dea dovadă de diligența corespunzătoare în vederea demarării căii de atac în termen, într-o evitarea omiterii acestuia.

În contextul dat, CtEDO a apreciat că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. S-a subliniat că aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (*Brumărescu contra României, Marckx contra Belgiei*).

În cauza *Melnic contra Republicii Moldova* Curtea a constatat violarea art. 6 § 1 al Convenției (securitatea raporturilor juridice) - admiterea, într-o cauză cu privire la recuperarea prejudiciilor, a unui recurs depus peste termen, fără a se expune asupra obiecției reclamantului că recursul este tardiv.

În lumina celor menționate și având în vedere faptul că, reprezentantul recurentului nu a solicitat repunerea în termen a recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia respingerii recursului declarat de reprezentantul SA „Liga-2”, ÎI „Mazur Anna” ca fiind tardiv, circumstanță ce împiedică examinarea recursului în fond, în caz contrar, s-ar aduce atingere dreptului părții adverse la un proces echitabil consacrat de art. 6 CEDO.

Referitor la recursul declarat de reprezentantul lui Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și Beleacov Elena, avocatul Iosip Andrei, instanța de recurs reține următoarele.

Hotărârea recurată a fost pronunțată la 06 februarie 2017 (vol., f.d.125), iar recursul reprezentantului lui Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și Beleacov Elena, avocatul Iosip Andrei a fost declarat la 20 februarie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe plic (vol.2, f.d.135), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen, or conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art.4 din Codul de procedură civilă, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sînt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii

de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Potrivit art. 55 din Codul de procedură civilă, se consideră participanți la proces: părțile, intervenienții, procurorul, petiționarii, persoanele care, în conformitate cu art. 7 alin. (2), art. 73 și 74, sînt împuternicite să adreseze în instanță cereri în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane sau care intervin în proces pentru a depune concluzii în apărarea drepturilor unor alte persoane, precum și persoanele interesate în pricinile cu procedură specială.

Articolul 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, parte în proces (reclamant sau pîrît) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

În conformitate cu prevederile art. 430 din Codul de procedură civilă, sunt în drept să declare recurs: a) părțile și alți participanți la proces; b) martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea insolabilității participanți la procesul de insolabilitate sunt: administratorul provizoriu, administratorul insolabilității, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege.

Art. 5 alin. (2) din aceeași lege prevede că, instanța de insolabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Astfel, din conținutul normelor enunțate se desprinde că legea procesual-civilă stabilește expres subiecții titulari ai dreptului de a depune recurs împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel, iar în procedura de insolabilitate, care este una specifică, cercul persoanelor care pot participa în cadrul acestei proceduri, inclusiv și în vederea exercitării drepturilor procedurale, este strict determinat de lege.

În acest sens, instanța de recurs menționează că pentru subiecții raportului material litigios care au participat la judecarea pricinii civile hotărîrea judecătorească reprezintă un act de dispoziție obligatoriu care nemijlocit determină drepturile și obligațiile lor. *Per a contrario*, pentru subiecții raportului material litigios care nu au fost antrenate în judecarea pricinii hotărîrea judecătorească nu trebuie să producă efecte juridice. Aceasta rezultă din principiul dreptului la un proces echitabil consfințit în art. 6 din CEDO, potrivit căruia persoana trebuie să aibă posibilitate reală de a-și apăra drepturile și interesele legitime în condiții în care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajată în raport cu adversarul său.

Totodată, condiția interesului trebuie să se verifice nu numai în legătură cu cererea de chemare în judecată, ci pe tot parcursul procesului, ori de câte ori se apelează la una sau alta dintre formele procedurale care alcătuiesc conținutul acțiunii civile, iar pentru a stabili dacă o parte are interes în exercitarea acțiunii civile, instanța trebuie să prefigureze folosul efectiv pe care aceasta l-ar obține în ipoteza admiterii formei procedurale exercitate.

Distinct de aceste prevederi legale și raționamente, în cauză se constată faptul că Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și Beleacov Elena care au contestat hotărîrea instanței de insolabilitate din 06 februarie 2017 prin intermediul avocatului Iosip Andrei, nu dețin calitatea de parte sau de participant al procesului, în virtutea cărei ar fi îndreptățiți să declare recurs împotriva actului de dispoziție emis de către instanța de insolabilitate în cadrul procesului ce vizează debitorul SA „Liga-2”.

Astfel, Colegiul remarcă faptul că deși la materialele cauzei a fost anexată cererea de concretizare a cerințelor (vol.2, f.d.115-117), în ședința de judecată reprezentantul administratorului insolabilității ÎI „Mazur Anna”, Lungu Vasile a solicitat doar atragerea în calitate de copârît SA „Registru”, fără a se expune asupra cererii respective, în urma căreia instanța, prin încheiere protocolară a respins demersul în privința atragerii în calitate de copârît a SA „Registru” (vol.2, f.d.123).

Totodată, Colegiul reține că cererea de concretizare a cerințelor nu conține nici o pretenție împotriva lui Beleacov Serghei și Beleacov Andrei și nici nu relevă care este încălcarea dreptului reclamantului SA „Liga-2” de către persoanele respective, iar Beleacov Elena nici nu a fost indicată în cererea dată. Ba mai mult, în cererea de recurs înaintată de reprezentantul SA „Liga-2”, ÎI Mazur Anna”, ultimul indică în calitate de intimat doar SC „Nota Group Trust Reg.”, fără a înainta pretenții față de cei indicați inițial în cererea de concretizare a cerințelor, respectiv se atestă recunoașterea din partea SA „Liga-2”, în calitate de parte numai SC „Nota Group Trust Reg.”.

Prin urmare, Colegiul conchide că în cererea de concretizare a pretențiilor nu se conține justificarea interesului personal, născut și actual al persoanelor indicate supra, fapt ce determină că aceștia nu sunt subiecți al raportului material litigios și nici nu au un interes asupra respectivului raport.

Mai mult, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016 s-a respins cererea reprezentantului administratorului insolabilității SA „Liga-2”, ÎI „Mazur Anna”, Lungu Vasile cu privire la atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului pe Beleacov Serghei, Beleacov Andrei, Belitenco Anatolii, Beleacov Elena și SA „SLI”, ca neîntemeiată (vol.2, f.d.92), în apărarea căreia instanța a reținut că nu au fost prezentate probe ce ar demonstra în ce mod hotărîrea adoptată va influența drepturile ultimilor față de una din părți.

Ulterior, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2017 s-a atras în calitate de copârît SA „SLI” alături de pârîtul SC „Nota Group Trust Reg.” (vol.2, f.d.114).

În susținerea poziției respective, instanța de recurs va reține și constatările din decizia Curții Supreme de Justiție din 10 mai 2017, și anume că acționarul SA „Liga-2”, Beleacov Elena nu dispune de atribuții procesuale de a înainta din numele debitorului aflat în proces de insolabilitate cereri de chemare în judecată, or potrivit art. 123 alin.(2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că, odată ce Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și Beleacov Elena nu dețin la moment nici o calitate procesuală, în sensul art. 55 și art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și art. 4 alin. (1) din Legea

insolvabilității, este cert că nu fac parte din cercul persoanelor care sunt în drept să declare recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017.

Instanța de recurs subliniază și cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă unde a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (*a se vedea cauza Van Harn contra Germaniei, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007*).

Din motivele menționate și având în vedere că recursul declarat de reprezentantul lui Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și Beleacov Elena, avocatul Iosip Andrei este depus de către persoane care nu sunt în drept să-l declare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul ca depus de o persoană care nu este în drept să-l declare, fără a se pronunța asupra fondului hotărârii.

Subsecvent, reieșind din faptul că recursurile declarate de reprezentantul lui Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și Beleacov Elena, avocatul Iosip Andrei și de lichidatorul SA „Liga-2”, ÎI „Mazur Anna”, urmează a fi respinse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se resping recursurile declarate de reprezentantul lui Beleacov Serghei, Beleacov Andrei și Beleacov Elena, avocatul Iosip Andrei și de lichidatorul societății pe acțiuni „Liga-2”, întreprinderea individuală „Mazur Anna”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de administratorul insolvabilității societății pe acțiuni „Liga-2” în proces de insolvabilitate, întreprinderea individuală „Mazur Anna” împotriva societății comerciale „Nota Group Trust Reg.”, societății pe acțiuni „SLI” cu privire la recunoașterea nulității acordului de darea în plată din 21 ianuarie 2010 și declararea nulității procesului-verbal al adunării generale extraordinare a acționarilor societății pe acțiuni „Liga-2” din 21 ianuarie 2010.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Luiza Gafton

Galina Stratulat